

Nastoupila v podstatě do týdne. Zajistila si péči pro děti, spolu s partnerem vše zorganizovali tak, aby se mohla plně věnovat procesu léčby a on nezůstal na všechno sám. Kristýna měla během léčby dva menší propady, kdy se jí stýskalo po dětech a měla pocit, že bez nich tak dlouho nevydrží. Kromě tříleté dcery měla šestiletého syna. Naštěstí jsme to vždy ustáli a díky individuálním konzultacím se rychle vrátila zpět k procesu léčby, snažila se tomu věnovat opravdu maximálně. A podobně jako u Petra byly změny na jejím zevnějšku, ale i na její psychice znatelné už po prvních čtrnácti dnech terapie.

U Kristýny jsme taky poměrně intenzivně pracovali s jejím partnerem, protože za dobu, co pila, se u něj právě dost výrazně projevovala spoluzávislost – zkoušel ji k léčbě přesvědčit metodou cukr a bič, vyhrožoval odchodem s dětmi, snažil se mít nad Kristýnou kontrolu, hodně rozhodoval o tom, jaké kroky se budou dít po léčbě, aniž se Kristýny ptal. Zkrátka pokračoval v tom módu, na který byl několik posledních let zvyklý. Není to výjimka, u klientů, respektive jejich rodin, to bývá velmi časté a pro klienty zároveň i velmi náročné.

Kristýna úspěšně dokončila léčbu. Každý měsíc nám do Alkosu napsala esemesku, jak se má a co je nového, udržovala s námi kontakt. Na doléčování docházela v místě svého bydliště a s naším terapeutem měla vždy jednou za dva týdny on-line sezení. Asi po deseti měsících zpráva nepřišla, Kristýna vynechala i on-line sezení, terapeut jí napsal zprávu, jestli je vše v pořádku. Kristýna asi čtyři dny neodpovídala, následně volala mně, že se napila a bohužel i rozpila. Trvá to už týden a aktuálně není schopná to úplně zastavit. Domluvily jsme se, že se následující den sbalí, přijede do Alkosu a vymyslíme, co dál.

Druhý den Kristýna přijela, domluvily jsme se, že zůstane ještě čtyři týdny a zaměří se na situaci, o níž věděla, že je pro ni krizová, ale nedokázala se vymezit a nastavit si hranice.

Kristýna není jediný případ relapsu a recidivy. Zásadní ale je, když se na nás klienti znovu obrátí a následně podobně jako Kristýna léčbu o něco prodlouží, zaměří se na to, proč se celá situace stala, a ještě víc na sobě máknou.

Kristýna od stabilizačního pobytu abstinguje, v tuto chvíli téměř rok, zintenzivnila doléčování a nastavila funkční pravidla ve vztahu s partnerem.

Před dvěma měsíci mi přišla fotka – z partnera se stal manžel. A Kristýna napsala: *Mišo, moc Vám děkuji za šanci změnit svůj život. Byly to nejlépe investované peníze.*

A mně šlo hlavou – děkuji, že jste nám dala důvěru pomoci vám změnit život...

Krásných příběhů, za které jsem nesmírně vděčná, je spousta. Alkosem prošlo do dnešního dne – stacionární nebo pobytovou léčbou – přes dvě stě klientů a minimálně sedmdesát pět procent z nich dnes vede spokojený život. Tito klienti jsou s námi v kontaktu, jezdí na naše vánoční setkání, na výroční akci, kterou pořádáme vždy v červnu, a mě nesmírně těší ty příběhy sledovat.

Pak je asi patnáct procent klientů, se kterými v kontaktu nejsme. Buď z toho důvodu, že na léčbu k nám přijeli ze zahraničí, kam se také vrátili, anebo prostě po léčbě další kontakt udržovat nechťejí.

Samozřejmě by bylo bláhové myslet si, že pomůžeme všem. Nepomůžeme. Vždycky se s tím těžce peru. Taková je ale realita. Měla by mě jednoduše těšit naše vysoká úspěšnost, jsem za ni vděčná, ale příběhy lidí, kteří svou závislost nepřemohli, stále nosím v sobě, a tak se o jeden z nich podělím.